

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně **Kouzelnické šapitó**

Student: **Enola Gatito**

Profesor: **Veronica Narcissa Williamsová**

Školní rok: Z25

Zadání:

Vážená slečno, vítejte u vaší zkoušky náležitě kouzelnické úrovně!

Vaším úkolem je dát dohromady kompletní design FREAK SHOW. Důležitý je nejen vizuál, který předvedete, ale i originalita zpracování. Nebojte se vytvořit vstupenku, plakát, promyslet, kdo by mohl být hvězdami večera, jak by mohl vypadat program... Kdo bude stát v čele tohoto obludária? Budou účinkující běžnými zaměstnanci nebo je bude principál vlastnit? Přijde se na vystoupení podívat i někdo, kdo by freak shows zrušil? Vznikla nějaká revolta v okolí, že jim na plácku před městem/vesnicí přistálo obludárium? Kolují o obludáriu či účinkujících nějaké kauzy a drby? Jak vypadá hlavní šapitó? V čem "obludy" žijí? Dělá tam někdo ochranku, kdyby se vystoupení zvtlo? Musí zaměstnanci dodržovat mlčenlivost? Dějí se za oponou nekalé praktiky? Co odlišuje tuto freak show od ostatních?

Pokud si nebudete vědět rady, neváhejte se inspirovat otázkami výše. Jinak máte v zadání volnou ruku a ráda se pokochám vaší tvořivostí! :)

Krásný den, madam Veru,

přikládám své vypracování NKÚ.

Monstérium Gata Tita.

Dovolte mi představit Vám cirkusovou show, která nemá obdoby! Monstérium Gata Tita je jedinou svého druhu. Jedná se speciální druh Freak show, kterou jinde neuvidíte!

Gatus Titus je šílený vědátor. Svůj život zasvětil experimentům s geny. Jenže Josef Mengele byl oproti němu žabař. Tam, kde šílenec za světové války končil, Gatus Titus teprve začíná. Jednoho dne totiž jeho nadprůměrně inteligentní mysl dostala úděsný nápad. Kombinovat lidskou DNA s geny kouzelných tvorů. Vezměme to ale popořadě.

Gatus Titus se narodil do cirkusové rodiny. Od malička se tak musel účastnit nejrůznějších prací, které toto prostředí vyžaduje. Jeho mysl ale byla obdařena něčím v jejich rodině doposud nevídaným. Nadprůměrnou inteligencí. A tak nebylo divu, že se jeho oblast zájmu brzy stočila k Freak show jeho otce, Johanna Tita. Obludárium Johanna Tita bylo smutným představením s ukázkou lidí, ke kterým byla genetika v životě nemilá. Narodili se s osmi končetinami, s kůží porostlou hustým ochlupením, siamská dvojčata a podobné. Malý Gatus tím byl fascinován. Brzy se jeho zájem stočil ke genetice samotné a začal navštěvovat odborné školy s tímto zaměřením. Díky úspěchům jeho domovského cirkusu si mohl dovolit plné vysokoškolské vzdělání lékařského zaměření se specializací na genetiku. Se svou inteligencí zvládl studium dokončit v rekordním čase. Když pak jeho otec náhle zemřel, převzal cirkus samotný. A mohl začít se svou šílenou prací. Nikým nekontrolován, nikým neviděn. A tak se po hlavě vrhl na hru s geny, ze které nebylo úniku. Přírodní mutace a deformace mu byly málo. Chtěl stvořit show, která nemá obdoby. Chtěl, aby lidem při pohledu na jeho monstra tuhla krev v žilách. Začal proto mísit lidskou DNA s tou zvířecí. Ovšem ne ledajakých zvířat. Rovnou těch kouzelných. A tak Gatus s postupem času vypustil všechna ostatní cirkusová čísla a zůstala jenom jeho Freak show. Nese název Monstérium Gata Tita.

Na tuto hrůznou show jsem se nyní, když dorazila do našeho města, vydala podívat, abych Vám ji mohla co nejlíbezněji a nejvěrněji představit. Jako objekt svého zájmu jsem si vybrala všechny marketingové materiály a prospekty a poctivě jsem je dokumentovala. Jako první se mi do ruky dostal letáček, kterých bylo všude po městě plno. V každé schránce, na každé lavičce, po zemi, létaly vzduchem. Zkrátka aby nikomu neuniklo, že Monstérium Gata Tita dorazilo i k nám.

Už tím letáčkem jsem byla fascinována. Co je to za kresbu na něm? To je nějaký kříženec kentaura a testrála? Neskutečné! A to tam vážně uvidím? Ačkoliv se mi podobné Freak show hnusí a to, co pan Titus lidem dělá, odsuzuji, něco uvnitř mě dychtilo po tom takové stvoření vidět.

Ale nepředbíhejme.

Když jsem dorazila na místo, všude na stěnách velké manéže visel zjednodušený program.

A to nebylo vše. Dále tu visely velké poutače, velké plakáty znázorňující pravděpodobně hlavní aktéry tohoto představení. Zírala jsem na ně s otevřenou pusou a pomalu si skládala tato vyobrazení dohromady s programem. *Plakáty aktérů vám ale představím až později při popisu samotných představení.*

Když jsem přišla na své místo, mohla jsem si pročíst ještě podrobnější program, který ležel na každé židliče:

19:30 PĚTINOHÁ AKROBACIE

Jak to vypadá, když kříženec člověka a pětinoha proskočí hořící obručí? To i mnohem víc vám předvede pětinohatka Pentie.

20:00 HADÍ TANEC

Zařikávačka hadů, runovačka Serpentia, vám předvede úchvatnou choreografii. Viděli jste už hadí tanec na nohou?

20:30 MATAGOTI NA MOTORKÁCH

Když máte oči jako matagot, nepotřebujete motorkářské brýle? Na nekonečnou jízdu vás pozve babka matagotka Tita.

21:00 MĚSÍČNÍ ZÁBAVNÁ VSUVKA

Cirkusy mají klauny, my máme moonwalkera. Luňákovo zábavné číslo plné plácání kachních nožiček za svitu Měsíce.

21:30 KRMENÍ TESTRÁLŮ

Syrové maso s sebou! Nakrmíte-li dostatečně naši testrálí kentauřici Skelet, možná se vám vznese i nad hlavy!

22:00 ZOUWÁCKÝ STRIPTÝZEK

Dámy v každém městě slintají ze svůdného zouwáka Seladona. Chcete i vy vidět, jak z něj padá oblečení? Mládeži nepřístupno.

No tajil se mi dech už jen z toho programu. A znovu jsem pociťovala ty smíšené pocity odporu a odsuzování tohoto celého společně s dychtivostí to všechno spatřit!

Světla už ale začínala potemňovat, show začínala.

Velký závěs oddělující zázemí pro hvězdy večera od zbytku manéže se rázně rozlétly a dovnitř vběhla pětinohatka Pentie.

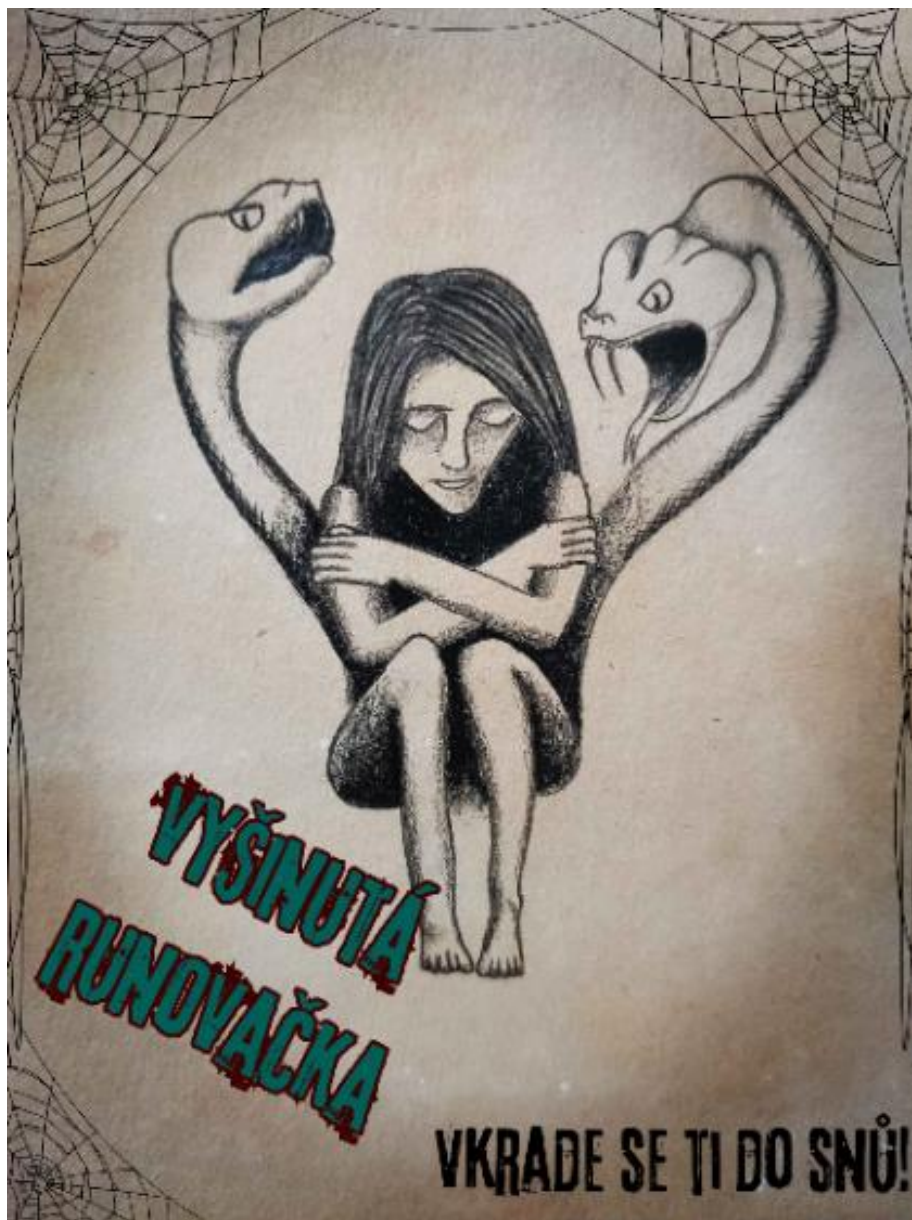

Ihned mi spadla brada. Pětinoha jsem nikdy na vlastní oči neviděla, neměla jsem tedy ponětí, jak jejich chůze vypadá. Přeběhl mi ráz po zádech. Vypadá to jako obří pavouk! Pentie navíc nebyla žádné milé stvoření. Neustále cenila zuby a její výraz vypadal, jako kdyby utekla z blázince. Začínala jsem chápat, proč se na okrajích jeviště zhmotnily velké mříže. Pentie běhala a vydávala hrůzné skřeky a já jsem se začínala bát, že ve své šílenosti se snad dokáže dostat i přes ty mříže. Pak se ale rozsvítil velký reflektor a do manéže přímo k Pentie vešel s rukama dokořán a bičem v ruce sám Gatus Titus. Pentie okamžitě zkrotla, běžela do rohu mříží a tichounce se krčila při zemi. Měla z něj strach, to bylo evidentní.

Pan Titus nás přivítal na této velké show, bělostné zuby v jeho širokém úsměvu mu zářily do dálky. Po velkolepých slovech chválících jeho show až do nebes si přičaroval obruče a pomocí biče začal navádět Pentie, aby jimi proskakovala. Musím říct, že i když to stvoření působilo jako velký hromotluk, obručemi proskakovalo tak ladně! V závěru této části představení Gatus obruče ještě

zapálil, aby to celé bylo ještě efektnější. Pentie se v očích zračil strach z ohně, ale strach z Gata byl evidentně silnější. Proskočila hořícími obručemi stále a stále a davy diváků šílely.

Když to skončilo, přišlo na řadu další představení. Všechna světla zhasla a my jsme se tak ocitli v naprosté tmě. Když se za chvilku světla směřující na střed manéže opět rozsvítila, seděla tam runovačka Serpentia.

Drobná a plachá žena, které však z pasu na stranách vyrůstaly dvě velké hadí hlavy. Nemohla jsem uvěřit svým očím.

Chvilku se nic nedělo, jen hadí hlavy se svíjely a zlostně syčely. Viditelně na ni. To ticho asi bylo proto, abychom si ji mohli plně prohlédnout a doctít to, co právě vidíme.

Po nějaké chvilce ale asistenti přinesli velké terárium plné hadů. Začala hrát tichá pomalá hudba.

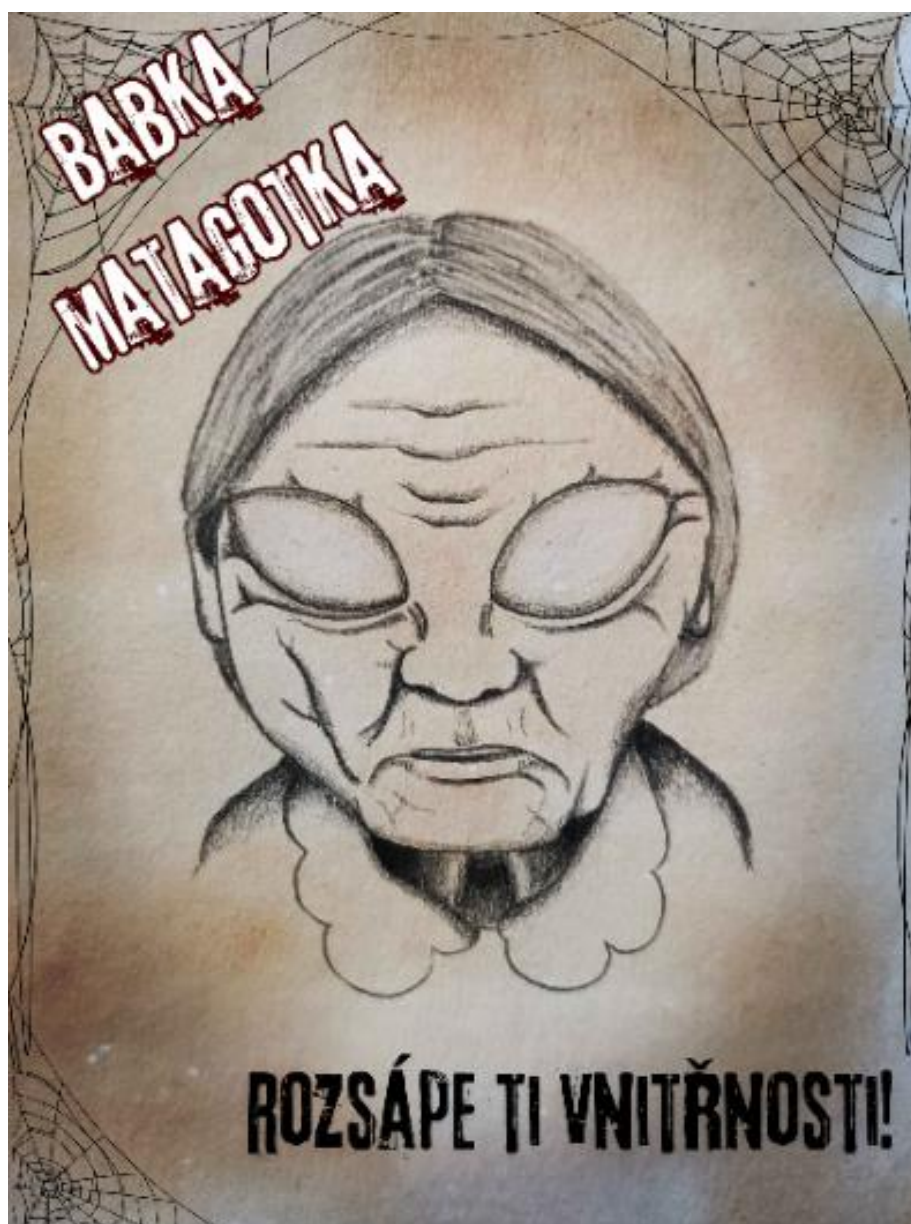
Serpentia najednou jako by ožila. Postavila se na nohy a my tak viděli její minišatky z hadí kůže.

Začala se pomalu svíjet do rytmu a spustila hadí řeč. Její mluva v hadí řeči jako by byla pokynem pro

hady v teráriu, kteří začali vylézat ven, rozprostírali se po zemi všude okolo ní, hlavy a přední část těla měly vztyčené a začínali všichni tančovat společně v jedné choreografii jako by to bylo jedno velké hadí tělo. Svíjeli a pokyvovali se, vše do rytmu hudby a za jemného sykotu Serpentii. Ta se svíjela stejně, i když na nohách a obě její hadí hlavy konečně vypadaly klidné. Byla to nádhera! Což bych od tohoto čísla vůbec nečekala. Ta vyšinutá runovačka, co vypadala jako oběť svých hadích hlav, které ji neustále utiskují, tu najednou vévodila celé manéži a nebylo nikoho, kdo by ji neposlechl.

Když hudba skončila, Serpentina pravděpodobně přikázala hadům, protože se všichni hned vrátili do terária, které asistenti odnesli. Runovačka se nám uklonila a jelikož na ni začaly hadí hlavy zase útočit, za doprovodu úhybků jejich útokům a snahám o kousnutí pomalu "odplula" z manéže do zázemí.

Mříže se najednou proměnily. Už nevypadaly jako velká hranatá klec, ale jako velká koule. Ucítila jsem pach spáleného paliva a uslyšela zvuk motorek. Do manéže ihned jedna vjela. A na ní seděla babka matagotka Tita.

Chvilku mi trvalo, než jsem si vzpomněla na onu větu z programu a než jsem na její hlavě rozeznala velké světle zářící matagotí oči. Babka vypadala celá trochu bizarně. Na sobě měla kožené kalhoty a motorkářskou bundu, ze které jí ale čouhal růžový krajkovaný límeček. To, co jsem chvilku považovala za motorkářské brýle, byly její světle modře zářící oči. Stejně jako mají matagoti. Šedivé vlasy měla smotané do roztomilého drdůlku. Tvářila se přísně a vážně. Pak ale promluvila. Představila se jako Gatova matka, která byla na vlastní žádost podrobena genetické mutaci s matagoty. Jmenuje se prý Tita Tita. Chvilku jsem musela přemýšlet nad tím, jaká je pravděpodobnost, že si žena jménem Tita najde manžela s příjmením Titus, nebo zda si pan Johann vzal příjmení své nastávající a byli naopak rodiče babky Tity tak vtipní, že jí dali jméno stejné jako příjmení, ale už jsem neměla víc času nad tím přemýšlet, protože Tita naskočila na motorku a začala jezdit dokola. Rychlost postupně přidávala a přidávala a když to začalo vypadat, že v tak velké rychlosti se už ani nemůže udržet v tam malé manéži, vyjela na stěnu kulovité klece a jezdila v kruhu po stěnách stále dokola a vypadalo to, jako že fyzikální zákony pro ni neplatí. Smála se a jezdila a jezdila a nikdo to nechápal. Když její jízda skončila, vběhli do manéže čtyři matagoti. Ihned naskákali na motorku kolem babky Tity a ta předvedla celou jízdu ještě jednou. Matagoti přitom různě seskakovali z motorky a velkými drápy se zachytávali na kleci, a pak se zase vraceli velkými skoky zpět na motorku.

Když bylo po všem, klece zmizely. Do manéže vstoupil opět Gatus a slovy přivítal dalšího účinkujícího. Moonwalkera Luňáka.

Ten vstoupil dovnitř a pomalým krokem s výrazem utlačovaného oukropečka došel až k principálovi. Vzpomněla jsem si opět na program. Tohle rozhodně nevypadalo, že by to mělo být zábavné číslo. Luňák navíc ani nevypadal, že by se mu chtělo tancovat. To zřejmě vytušil i Gatus, protože mu přikázal: „tancuj!“

Luňák se však zatvářil ještě žalostněji, sklopil hlavu a ani se nehnul.

Titus byl na to asi připraven, protože si něco zamumlal pod vousy a s hlasitým: „když nechceš sám, Měsíc Tě přinutí,“ zatáhl za dlouhý provaz u závěsu a nahoře se odkryla střecha cirkusového stanu. Světla zhasla, protože již nebyla potřeba. Dovnitř dopadalo světlo velkého úplňku. Jakmile se měsíční paprsky dotkly Luňáka, ten zvedl hlavu a s fascinovaným výrazem ve tváři začal tancovat. Nebyl to krásný pohled. Plácání jeho kachních nožiček a poskakování se zvednutou hlavou vypadalo spíš jako parodie na tanec. Všichni se začali smát. Byla to vážně žalostná podívaná. Já jsem se nesmála. Bylo mi Luňáka líto. Možná i proto se mi toto představení zdálo nekonečné. Když se ale zřejmě i Gatus dostatečně nasmál, znovu za provaz zatáhl a strop se zase zakryl. Luňák se probral ze svého transu,

světla se rozsvítila a tak bylo vidět, že je snad ještě smutnější než předtím. Kývavým krokem opustil manéž a Gatus uvedl další číslo. Testrálku Skelet.

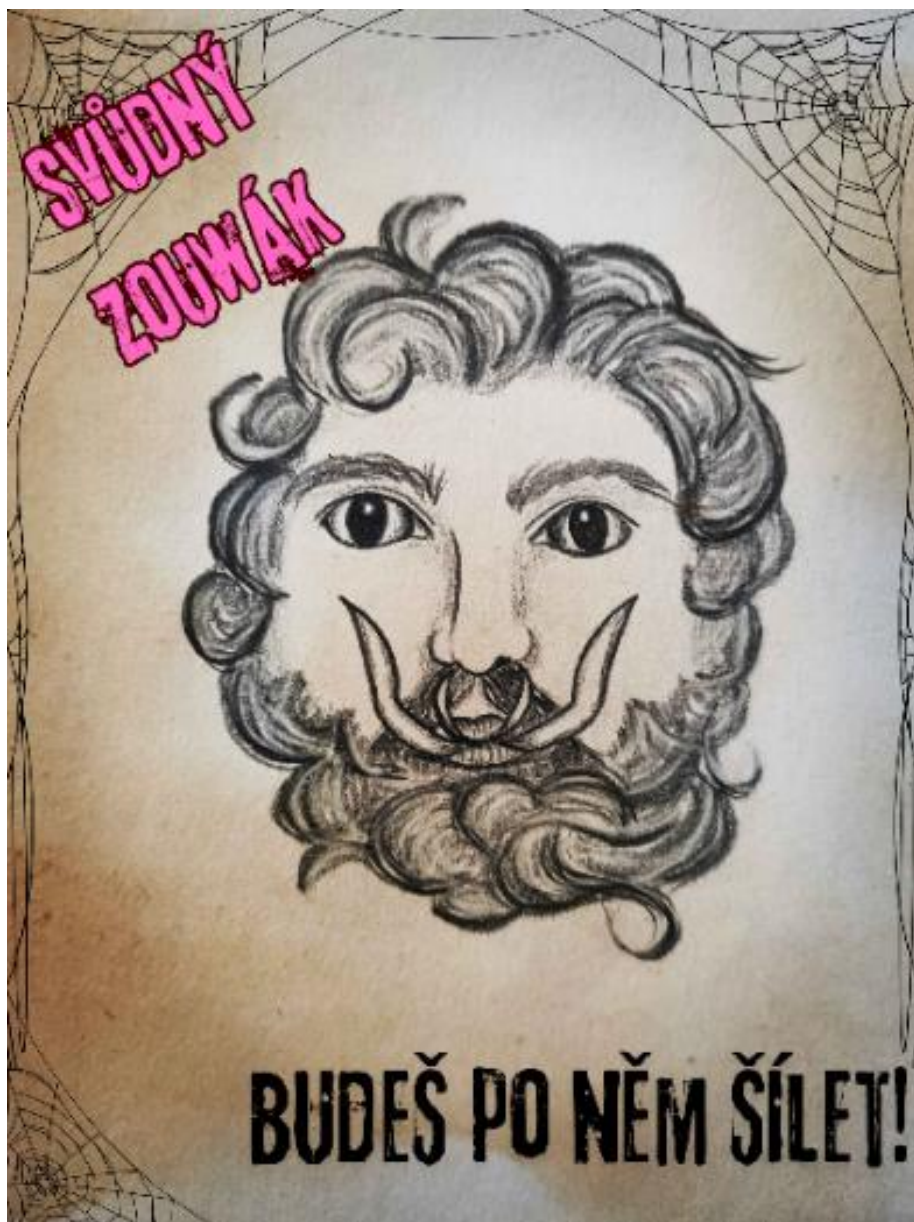

Ta o poznání radostněji než její předchozí kolega vběhla do manéže a já nemohla uvěřit svým očím. Testrály jsem vždy obdivovala a považuji je za nádherná stvoření, toto ale bylo něco! Skelet sebevědomě stála uprostřed manéže, ukazovala na odiv svá velká křídla a rukama si každou chvíli prohmatla své bujné kadeře. Gatus vysvětlil, že se vlastně nejedná o křížence testrála a kentaura, ale prostě o křížence testrála a člověka, který se shodou okolností po několika neúspěšných pokusech povedl tak, že jako kentaur vypadá. Skelet vypadala pyšně, že právě ona je ta povedená a házela úsměvy na všechny diváky.

Mezi lidmi začali procházet asistenti a nabízet jim syrové maso. Gatus opustil manéž a Skelet se snažila předvádět něco jako přehlídku koní. Klusala dokola, vysoko zvedala své ušlechtilé nohy a čas od času mávla křídly. Lidé jí začali házet syrové maso. Skelet jej chytala do rukou, ale ještě častěji je

chytila přímo ústy. Na to, že její ústa byla lidská a tedy i malá, dokázala maso spolknout neuvěřitelně rychle. Když už žádné maso nebylo a ona musela být syta snad na týden dopředu, roztáhla svá křídla, rozběhla se a vzlétla do vzduchu. Létala divákům nad hlavami a ti šíleli, jákali a snažili se na ni dosáhnout.

Když její čas vypršel, snesla se zpět k zemi a odcválala do zázemí. Do manéže opět vstoupil Gatus Titus, poděkoval všem divákům a oznámil, že pro rodiče s dětmi představení nyní končí a aby opustili manéž. Zůstat směli pouze dospělí, protože pokračoval program pouze pro ně. Do manéže vstoupil zouwák Seladon.

Byl to na první pohled normální chlapík. Akorát z úst mu vystupovaly kly a jeho vlasy a vousy byly barvou i kadeřemi podobné hřívě zouwu. Gatus pronesl pár slov i o něm. Že by to býval nečekal, ale že brzy pochopil, že Seladon připadá mnoha ženám přitažlivý. Měl koneckonců také pěkně mužnou postavu, krásné oči. A kadeře také mohly působit svůdně. Proto se společně (prý) rozhodli pro

nadcházející číslo. Gatus se uklonil a odešel. Světla ubrala na intenzitě a začala hrát hudba. Seladon na nic nečekal a započal svůj erotický taneček. Pomalu se svlékal, u toho se obratně pohyboval a své oblečení odhazoval do davu. Nazpět mu k nohám padaly galeony. Nevěřila jsem svým očím. Některé dámy vypadaly, jako by se na něj nejradši vrhly.

Dál už to popisovat radši nebudu, přece jen mi ještě tolik let není, to pouze v rámci pozorování a pro účely reportu jsem musela užít postaršovací lektvar.

Nicméně tímto tanečkem celé představení končilo. A ačkoliv genetické křížení lidí silně odsuzuji, jsem ráda, že mi zůstala kouzelnická pohyblivá vstupenka na památku.

[Engorgio](#)

Několik dní po představení se ke mně donesly ještě nějaké drby a informace o Monstériu Gata Tita. Ministerstvo kouzel o tomto nepovoleném počínání ví. Nikdo ale prý nechce zasáhnout, protože by údajně nevěděli, jak se zachráněnými mutanty naložit. Nejsou to ani lidé a ani kouzelní tvorové. A tak všichni mlčí a přehlížejí. Budu tedy doufat, že se podobných šílenců nenajde v budoucnu víc a tato show skončí společně s panem Titem.

Moc děkuji za skvělé zadání. Snad Vás to bavilo alespoň tolik jako mě!

S úctou,

Enola Gatito

Zmijozel